

Στο μεγάλο συλλαλητήριο αγροτών την Παρασκευή και το Σάββατο στο σύνταγμα μοιράστηκε κάλεσμα για την δημιουργία πρωτοβουλίας για τη συγκρότηση μιας πανελλαδικής αντικαπιταλιστικής αντί-ΕΕ συσπείρωσης αγροτοκτηνοτρόφων, αλιέων και εργαζόμενων στον πρωτογενή τομέα της οικονομίας με προτεινόμενη ονομασία «η σπορά».

Το κάλεσμα αναφέρει:

**Φτωχομεσαίοι αγροτοκτηνοτρόφοι και αλιείς.
Εργαζόμενες εργαζόμενοι, νέες και νέοι, λαέ της Αθήνας**

Τα τελευταία χρόνια όλες οι κυβερνήσεις με τα 3 μνημόνια που ψήφισαν ρημάζουν το λαό. Προσπαθούν με λύσσα να μετακυλήσουν το κόστος της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Κεφάλαιο-κυβερνήσεις (σήμερα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ) -Ευρωπαϊκή Ένωση-ΔΝΤ στέλνουν τη νεολαία στο καιάδα της ανεργίας, στην ημιαπασχόληση με μισθό φιλοδώρημα ενώ την ίδια ώρα δίνουν συντάξεις επιδόματα κηδείας στα βαθιά γεράματα.

Η αγροτική παραγωγή δεν αποτελεί πρόβλημα μόνο των αγροτοκτηνοτρόφων και των αλιέων αλλά είναι βαθιά κοινωνικό ζήτημα γιατί είναι άμεσα συνδεδεμένο με την δυνατότητα κάλυψης των διατροφικών αναγκών του λαού από τον ίδιο το λαό.

Η αντιαγροτική επίθεση κυβέρνησης- Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της Ε.Ε είναι άμεσα συνδεδεμένη με την επίθεση στην εργατική τάξη. Θέλουν λαό υποταγμένο που θα πιστεύει ότι δεν μπορεί να σταθεί στα πόδια του, για να μπορεί το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο να ανανεώσει τη δυνατότητα αύξησης των κερδών του, μέσω της καταλήστευσης της φύσης και της εργασίας.

Η αντιαγροτική αυτή πολιτική αποτελεί έναν κρίκο στην αλυσίδα προώθησης της πολιτικής τους μέσω των μνημονίων, με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση της γης και της παραγωγής σε λιγότερα χέρια μεγαλοαγροτών και νέων επιχειρηματιών, με την πλήρη υποταγή των αγροτοκτηνοτρόφων στις επιχειρήσεις του αγροτοδιατροφικού τομέα, την εξαφάνιση των εργατο-αγροτών, τη συμπίεση και το ξεκληρίσμα των φτωχών αγροτοκτηνοτρόφων.

Αυτό πάνε να το πετύχουν:

1) μέσω της αύξησης του κόστους παραγωγής, την άγρια φορολογία παραδίδοντας τη διατροφή στις πολυεθνικές, τις τράπεζες, το κύκλωμα μεγαλεμπόρων - μεσαζόντων, στους μεγαλοαγρότες και στους επιχειρηματικούς ομίλους του αγροτικού τομέα που έχουν κλείσει ή εξαγοράσει τις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών και τα συνεταιριστικά εργοστάσια(ζάχαρη, γάλα κτλ)

2) σπρώχνοντας τις επιδοτήσεις στους μεγαλοαγρότες. Το 20 % των αγροτών εισπράττει το 80% των επιδοτήσεων. Ανάμεσα τους είναι η «αγρότισσα» Εκκλησία και οι «αγρότες» Μπουτάρης, Τσάνταλης, Καρράς και άλλοι.

3) διαλύοντας τα τελευταία απομεινάρια του αγροτικού κράτους πρόνοιας, μετατρέποντας τους συνεταιρισμούς σε Ανώνυμες Εταιρείες

4) προσπαθώντας να περάσουν το «μητρώο αγροτών» με το οποίο θα ξεκληρίσουν 400000 εργατοαγρότες-αγροτοεργάτες και φτωχούς αγρότες που συμπληρώνουν τα πενήνχρά τους εισοδήματα με

άλλη κακοπληρωμένη και πολλές φορές ανασφάλιστη εργασία.

Παλεύουμε για:

1) **κατάργηση της καλπάζουσας φοροληστείας** από το πρώτο ευρώ (13%, 20%, 26%, 29%), της προκαταβολής φόρου, του τέλους επιτηδεύματος, του ΕΝΦΙΑ και όλων των χαρατσιών.

2) **Φορολόγηση του κεφαλαίου, της εκκλησίας και των εφοπλιστών** που απολαμβάνουν προκλητικά **59 φοροαπαλλαγές**, ανάμεσά τους και αφορολόγητο πετρέλαιο! Φορολόγηση (με βάση το καθαρό εισόδημα και τα κέρδη) των μεγαλοαγροτών και των «αγροτικών» επιχειρήσεων, που παίρνουν το 80% των επιδοτήσεων της ΕΕ.

4) **Όχι στο «Μητρώο Αγροτών»** και στους συνεταιρισμούς Α.Ε. Ανατροπή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) της Ε.Ε. Κατάργηση των επιδοτήσεων στους μεγαλοαγρότες, (τις οποίες πληρώνει ο εργαζόμενος λαός μέσω του 1,5% της αξίας κάθε προϊόντος που αγοράζει μέσω του ΦΠΑ) , χορήγησή τους μόνο στους φτωχομεσαίους αγρότες για ομαδική – συνεταιριστική παραγωγή. Κεντρικός σχεδιασμός με βάση τις διατροφικές ανάγκες του λαού αλλά και τις εξαγωγές, με δημοκρατικούς πρωτοβάθμιους παραγωγικούς συνεταιρισμούς.

5) **Ουσιαστικές αυξήσεις** στις αγροτικές συντάξεις, χωρίς νέα χαράτσια και μείωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης στα 60 χρόνια και στα 58 για τις αγρότισσες.

6) **Προστασία του εισοδήματος** των φτωχομεσαίων αγροτών-κτηνοτρόφων και αλιέων με κατώτερες εγγυημένες τιμές στα προϊόντα τους, ουσιαστική μείωση του κόστους παραγωγής με κατάργηση του ΦΠΑ σε όλα τα εφόδια, έργα υποδομής, δωρεάν επιστημονική επιμόρφωση. Πλήρη – δημόσια ασφάλιση της παραγωγής τους, άμεση αποζημίωση πληγέντων από καταστροφές.

7) **Άμεση απαλλοτρίωση - χωρίς αποζημίωση** όλης της μεγάλης αγροτικής και εκκλησιαστικής ιδιοκτησίας, παραχώρηση της χρήσης της για συνεταιριστική παραγωγή. Όχι στα γενετικά τροποποιημένα προϊόντα.

8) **Συλλογικές συμβάσεις** με αξιοπρεπείς μισθούς για όλους τους εργαζόμενους στον αγροτοδιατροφικό τομέα. Ισοτιμία δικαιωμάτων στους εργάτες γης, ανεξαρτήτως χρώματος, έθνους και θρησκείας

Σήμερα απαιτείται κοινό μέτωπο φτωχομεσαίας αγροτιάς-εργαζομένων- νεολαίας και συνταξιούχων για την ανατροπή της αντιασφαλιστικής και φορολογικής καταπίεσης.

Στηρίζουμε το πανελλαδικό συλλαλητήριο που πραγματοποιείται στις 12 Φλεβάρη. Παρόλα αυτά πιστεύουμε ότι αυτό το συλλαλητήριο έπρεπε να πραγματοποιηθεί στην Αθήνα ημέρα πανεργατικής πανελλαδικής απεργίας.

Ενισχύουμε το δημοκρατικό συντονισμό των μπλόκων, δημιουργούμε επιτροπές αγώνα που θα υποσκελίζουν τους «παράγοντες» με εμπλοκή σε αυτές και εργαζομένων στον αγροτοδιατροφικό τομέα σπάζοντας στην πράξη τους διαχωρισμούς που επιβάλλουν οι μεγαλοαγρότες, δημιουργώντας παράλληλα μια συμμαχία που θα αναδεικνύει το αγροτικό ζήτημα σε βαθύ κοινωνικό θέμα και όχι ως θέμα ενός κλάδου.

Έτσι θα ηττηθεί και το σχέδιο των δυνάμεων που αντιμετωπίζουν τον αγώνα της αγροτιάς ως σημείο μετάβασης στο παιχνίδι της κυβερνητικής εναλλαγής και της διεκδίκησης κυβερνητικού ρόλου, και ταυτόχρονα θα προσπεραστεί και η προβληματική οπτική των δυνάμεων που τον αντιμετωπίζουν σαν ένα στιγμιότυπο στη διαδικασία κοινοβουλευτικής και κομματικής ενίσχυσης και όχι σαν έναν κρίκο που μπορεί να σπάσει τη μνημονιακή σταθερότητα.

Ο αγώνας αυτός θα νικήσει μόνο με μορφές που δε θα διεκδικούν όρους διαπραγμάτευσης, αλλά επιβολής του δίκιου. Δε χωράνε πλέον «μπλόκα» σε συνεννόηση με την αστυνομία και με το λιμενικό και με προκαθορισμένα ωράρια.

Στους εκβιασμούς κυβέρνησης και ΕΕ να απαντήσουμε με μαζικό πολιτικό εκβιασμό που θα παραλύει τον οικονομικό και πολιτικό μηχανισμό, τα κέντρα λήψης αποφάσεων και συνολικά τον κρατικό μηχανισμό. Κυρίως όμως να ενοποιηθεί και στη δράση και στη διεκδίκηση ο αγώνας της πόλης και του χωριού.

Η παρακαταθήκη που αφήνει η απεργία της 4ης Φεβρουαρίου, με τη συμμετοχή χιλιάδων αγροτών στις απεργιακές κινητοποιήσεις, αποτελεί τον οδηγό. **Να μπουν οι αγρότες στις πόλεις και οι εργαζόμενοι να βγούνε στα μπλόκα σε ένα κοινό μέτωπο για την διεκδίκηση των εργατικών συμφερόντων για ψωμί, δουλειά και όρους διεκδίκησης μιας ζωής φτιαγμένης στις δικές μας ανάγκες και όχι στα μέτρα των συμφωνιών της ΕΕ, της σωτηρίας των τραπεζών και της εξυπηρέτησης του χρέους.** Να συνεχίσουμε και να κλιμακώσουμε τον αγώνα.